

Glas Crkve

SLUŽBENO GLASILO SAVEZA BAPTISTIČKIH CRKAVA U REPUBLICI HRVATSKOJ

studeni 2004.

Manjinska egzistencija Crkve

Naputak apostola Pavla crkvi u Efezu (Ef 5.15-17) da pomno paze kako žive, možemo i, držim moramo, razumjeti ne samo na razini osobne pobožnosti, duhovnosti i etike, već i na razini crkve, tijela Kristova. Paziti na život znači podvrgnuti kritici misao i djelovanje. I to baš zato što su "dani zli" i što to vrijeme valja "iskupljivati". Razumjeti volju Gospodnju kako za sebe tako i za zajednicu nije, dakako, moguće bez rasta u ljubavi (Fil 1.9,10).

Svjesni da se Crkva Kristova, okružena svijetom koji se mijenja, ne može zadovoljiti starim odgovorima i praksom, stavljeni smo pred izazov kojega možemo prihvatiti ili pak odbaciti. U čemu se sastoji taj izazov? U tome da se otklone pitanja o kojima ovisi život, svjedočanstvo i opstanak zajednice. Povijest svjedoči o zajednicama koje nisu bile spremne razmotriti kako žive, nisu bile spremne podvrgnuti se kritičkoj analizi, a rezultat je poražavajući — ugasnule su se.

Barem su tri razine na koje moramo obratiti pozornost: prva je razina Saveza baptističkih crkava, druga protestantsko-evanđeoska i treća razina općekršćanskog svjedočanstva u Hrvatskoj i Europi. Nije namjera ovoga teksta ponuditi odgovore, već potaknuti na promišljanje mjesta i uloge baptista, protestanata i kršćana u najširem smislu u postkršćanskoj Europi. Procese koji su se u Europi već odavno razmahali, a koji zbog povijesnih okolnosti još nisu do te mjere prisutni i u Hrvatskoj, valja uzeti ozbiljno. Donošenje Europskog ustava obilježeno je između ostalog i polemikom oko unošenja spomena na kršćanske korijene u Ustav. No, ni sav trud raznih kršćanskih crkava, kao ni vatikanske diplomacije nije urodio plodom. Uz još neke druge slučajeve (feredža u Francuskoj, slučaj Butiglione pri Europskoj komisiji, zakoni o eutanaziji, pobačaju, itd.) pokazuje se da suvremeni Europejci izričito stoje na stajalištu da su sekularizam i liberalna

demokracija tržišnoga tipa najviše vrijednosti Europe.

Je li to dobro ili loše za Crkvu? Na prvi bismo pogled mogli reći da je loše. Da Crkva gubi na utjecaju, da ju se marginalizira i sl. No, držim, da su ti procesi upravo sjajna prilika za Crkvu da bude ono što i mora biti: sol i svjetlo. I sol i svjetlo svjedoče o manjinskoj egzistenciji. A za Crkvu je manjinska egzistencija prirodno okruženje. Kad nastupa iz pozicije moći i bogatstva, udaljuje se od poruke i života onoga na koga se poziva: Krista. I zato su ti procesi za europsku Crkvu dobri, jer će je prisiliti da se jedino snagom autentičnog svjedočanstva izbori za to da se njezina poruka čuje. Uvjeti manjinske egzistencije potiču na kreativnost, pronalaženje novih i djelotvornijih načina navještanja Evanđelja, i u krajnjoj liniji veće oslanjanje na Boga i njegovu moć umjesto na povlaštenu poziciju u društvu, na novac i moć.

Crkva u Europi, a sutra i u Hrvatskoj (ma kako to danas izgledalo nemoguće), bit će samo jedan u mnoštvu glasova koji se nude čovjeku. Nipošto jedini, a još manje povlašteni. Baptisti u Hrvatskoj kao članovi zajednice naviknute na manjinsku egzistenciju mogu i široj vjerničkoj zajednici ponuditi svoja iskustva. No prije toga i sami moramo postati svjesni svojega mjesta, uloge, doprinosa i odgovornosti u društvu koje, iako se drži religioznim, ipak je sve dalje od vjere pretočene u svakodnevnu etiku.

Pomno promatranje vlastita življenja kao vjerničke zajednice moglo bi nas u nekim područjima iznenaditi. Možda će nam pokazati kako smo više gradili vlastito, no Božje kraljevstvo. Bez obzira na rascjepkanost kršćanskog korpusa, ipak postoji samo jedna Kristova crkva i samo jedno Božje kraljevstvo. Barem tako tvrdi Pavao u istoj poslanici u kojoj poziva vjernike da pomno paze kako žive.

Giorgio Grlj

str. 4-5

Mladi

str. 8-9

Promocija na Vlačiću

str. 11

Dan Reformacije

str. 12-13

Vijesti

Mesijansko

iščekivanje

Lik Mesije imao je važno mjesto u Izraelovu shvaćanju Božjeg plana za budućnost njegova naroda. Stoga iz cijelog Starog zavjeta izvire golem vapaj nade. Izrael čeka Mesiju unatoč očitim neuspjesima, unatoč nevjernosti surova i putenog naroda. Upravo stoga, s naraštaja na naraštaj prenosi se strastveno mesijanska nada. Svi čekaju, svi pripremaju dolazak Božjeg kraljevstva i nadaju se tom Kraljevstvu što će se ostvariti izravnim posredovanjem Jahvinim, koji će poslati svoga Pomazanika, Mesiju. Hrvatska riječ "Mesija" dolazi od aramejske mešiha koja odražava hebrejsku riječ mašiah, što znači "Pomazani", odgovarajuća grčka riječ je Christos, odakle je i nastala riječ "Krist".

Narod Izraelov je vinograd, Bog ga obrađuje, čuva ga s ljubavlju i strpljenjem jer će učiniti da iz njega iznikne klica općeg spasenja (Iz 11,1). Stoga Mesija dolazi samo zbog jedne svrhe — da donese spasenje.

Starozavjetni pogled

Na osnovi starozavjetnih spisa, mesijanizam se kod Izraelaca postavlja na dvije razine. Jedna je razina vremenskog reda što znači da narod očekuje neposredno, materijalno ostvarenje spasenja. To znači da će Mesija izvući narod iz ropstva i postaviti na noge opći suvereni narod. Druga je razina u dalekoj budućnosti i po svojoj je prirodi duhovna. Ona je svakako i mistična, odnosno tajanstvena (nešto "s onu stranu"), a odnosi se na život u Jahvinoj slavi, gledanjem lica Božjega u oblaku. Tako Daniel objavljuje Mesijin dolazak na nebeskim

oblacima, on je "Sin čovječji", kome služe "svi narodi, plemena i jezici" i "Vlast njegova vlast je vječna i nikada neće proći, kraljevstvo njegovo neće propasti" (Dn 7,13-14). Mesija je nebeski poglavar, "Svjetlo naroda". On dolazi da bi uspostavio teokraciju, narodu vraća život duboko povezan s Bogom, izgubljen zbog grješne nevjere. Sav će Izrael u Mesiji čekati svoje otkupljenje, a s njime i otkupljenje cijeloga svijeta, napokon u ljubavi okrenutoga Bogu.

U Starome zavjetu najavljeni i iščekivani Mesija uistinu je došao Isusovim rođenjem u Betlehemu, točno kako je i prorok najavio (Mih 5,1). Iako je došao svojim, "njegovu ga ne primiše", odnosno, ne prepoznaše ga kao Mesiju sve do današnjih dana. Dakako, to se neprepoznavanje i neprimanje u prvom redu odnosi na Izrael kao naciju, ali i na svakoga drugog tko Isusa Krista odbacuje kao Boga i Spasitelja.

Novozavjetni pogled

Za nanovo rođene kršćane, punina vremena (kairos) ostvarila se u Kristovu utjelovljenju (Mk 1,15), ali je završnica povijesti događaj koji se tek treba eshatološki dogoditi, tj. u budućnosti, "na kraju vremena". Usudio bih se reći da i mi kršćani, baš kao i izraelski narod, ostvarenje mesijanske nade doživljavamo na dvije razine: u danu oslobođenja koji se već zbio u Kristovu križu i uskrsnuću, i danu potpune pobjede kada ćemo gledati lice Božje, koje je još uvijek ispred nas. Judaizam je vrijeme dijelio na "ovo sadašnje" (koje je pod Sotoninom vlasti) i na "vrijeme koje dolazi" (u kojem vlada Mesija), a sam Mesijin dolazak dijelio je ta dva razdoblja. Tako

se i kršćanski vjernici, zbog Kristova prvog dolaska, nalaze u posebnu položaju: žive u sadašnjem vremenu i istovremeno pripadaju vremenu koje dolazi. Poslanica Hebrejima kaže: "tako i Krist: jednom bi prinesen da grijehe mnogih ponese, a drugi put će se — bez grijeha — ukazati na spasenje onima koji ga iščekuju" (Heb 9,28; usp. 1 Iv 3,2). Isto tako i apostol Petar obznanjuje: "...On pošalje unaprijed za vas određenog Pomazanika, Isusa. Njega treba nebo primiti do vremena obnove svega o čemu progovori Bog po ustima svojih svetih proroka od davnine" (Dj 3,20-21).

Mesija kojega dakle iščekuju i Izrael i Crkva (iako ne i na isti način) svojim dolaskom označit će kraj starog eona i početak novoga neba i nove zemlje. Stara zemlja i stara nebesa nestat će uz veliku lomljivu, i počela će se užarena skršiti (2 Pt 3,10). Taj će događaj biti kataklizmički i neće ga se moći zaustaviti niti ponovo vratiti.

Kristov dolazak

Iščekivanje Mesije, odnosno, ponovni Kristov dolazak i njegova pobjeda treba nas kršćane ohrabriti u vjernom predanju i Gospodnjem radu i osnažiti u uvjerenju da taj rad nije uzaludan jer ćemo za nj primiti nagradu (1 Kor 15,58). Isto tako, pozvani smo naviještati Kristov dolazak, a ljude pozivati da se za nj pripreme. U tom smislu, Karl Barth je ustvrdio da "praktičnim očitovanjem kršćanske ljubavi i pravednosti možemo upozoriti na dolazeće kraljevstvo".

Mesijin dolazak (parousia) u najužoj je vezi s našim budućim uskrslim tijelom i s posljednjim Sudom. Pavao je kazao: "...tako će i u Kristu svi oživjeti" (1 Kor 15,22). O Kristovu dolasku u moći i slavi Biblija nam snažno i dramatski govori. Kršćani, koji su umrli, uskrsnut će tada kako bi se susreli s Kristom, zajedno s tada još živim kršćanima koji će tada biti preobraženi (1 Sol 4,16-17).

Crkva Isusa Krista uistinu je prava eshatološka zajednica koja stalno čeka i gleda prema potpunosti one stvarnosti i već sada živi u skladu s tim događajem. Stoga je pozvana na budnost i spremnost u iščekivanju Mesijina dolaska.

Onaj tko postojano stoji u vjeri iščekujući na Mesiju, raduje se poruci Božje riječi koja obznanjuje: "Gle, dolazi s oblacima i gledat će ga svako oko; i oni koji su ga proboli, i zaplakat će nad njim sva plemena zemaljska. Da! Amen. "Ja sam Alfa i Omega," govori Gospod Bog, "Onaj koji je 'Ja jesam i bijah i dolazim, Sveladar'" (Otk 1,8-9).

Blagoslovljeno vrijeme došašća i blagdan sjećanja na Isusovo rođenje u Betlehemu!

Miljenici Božji

Danas su moje misli usmjerene onima koji se ne osjećaju ničijim miljenicima.

Znam, doduše: osjećaji nas počesto varaju, osjetila pogrešno usmjeravaju a rasudbe vođene nedostatnim ili krivim pretpostavkama navode nas na netočne zaključke. Pa, premda okruženi ljubavlju i pažnjom, ponekad pomislimo da nas nitko ne voli, da nikomu nismo važni, nikomu posebni, jedinstveni. No to obično brzo prođe, već sitna obazrivost ili ljubaznost vrati nas zbilji i opet se doživimo prihvaćenima i vrijednima.

Želimo biti prepoznati, poznati i dragi. Kao da se već u toj samoj potrebi očituje temeljna istina da smo dragocjena, čudesna stvorenja, da smo jedinstveni i svaki ponaosob voljeni - da je svatko miljenik Očev, miljenik Božji. Da se svatko u njemu smije i može osloniti, opustiti se i znati: važan sam, vrijedan sam, voljen sam, miljenik sam.

Danas pak mislim na one kojima je to iskustvo strano. Mislim na ljude koji se osjećaju — a možda to doista i jesu — odbačeni od svijeta. Ljude koji se ne mogu nasloniti na nečije sigurno rame.

Mislim na ljude koji žive ovdje među nama, dva kućna broja niže u mojoj ulici, ljude koje nitko ne prepoznaje, pred kojima prelazimo na drugu stranu ulice, koji strše neuklopljeni u naša prosječna očekivanja, ljude svedene na brojke u statističkim tablicama, ljude čije nas siromaštvo vrijeđa, čija nas neukost odbija, čija nas tragična priča uznemiruje, čije nas stradanje napasno i neugodno proganja, ljude čija nesreća našu udobnost stavlja u pitanje. Ljude koji samo odjednom iskrslu u crnoj kronici ili, bezimni, neosobni u kakvoj problemskoj reportaži. Da ih bar ne vidimo!

Odbačeni. Odbačeni miljenici. Odbačeni miljenici Božji. Miljenici — kao i svi ljudi — doduše Božji, ali moji? Konačno, zašto bi i bili moji? Ako su Bogu dragi i mili, neka se on za njih brine, voli ih i prijateljuje sa njima. Kao što je Isus sa carinicima i grešnicima. I bludnicama. I gubavcima i najsiromašnijima među siromašnima.

Ali, to su druga vremena bila i neki drugi ljudi. Biblijski. A ne kao ovo moje moderno vrijeme i ovi naši "miljenici": beskućnici, prosjaci, HIV-pozitivni, ovisnici, ljudi druge rase ili etničke pripadnosti, najamni radnici, domska djeca, starci napušteni od svojih obitelji, povratnici, obespravljeni, hendikepirani....

A Isus je ionako bio nekako na svoju ruku. Živio je neskladu s očekivanjima i običajima roda, staleža i domovine!

Prije nekoliko godina, odjednom, pojavio se u našem kvartu, niotkud, neobičan čovjek. U određeno doba dana prolazio bi iz šume, pokraj dječjeg igrališta, uz kontejner pa niz brijege do obližnje pučke kuhinje. Nitko ga nije poznao, nitko znao kako se zove, gdje živi. Bio je zarastao u bradu, u kaputu, prljav... zapušten. Nikad ništa nije govorio. Djeci koja su se igrala oko kuća bio je zanimljiv, čudan: pomalo su ga se bojali, pomalo mu se smijali. Jedan bi drugom skretali pozornost kada bi prolazio. Katkad, oni smjeliji, ponešto bi mu i doviknuli. Naposljetku ga je netko prozvao: Šumski.

Odrasli, ozbiljni ljudi, roditelji, susjedi bili su prema njemu nepovjerljivi, htjeli su da policija ispita njegov identitet.

Prolazilo je vrijeme, dani, tjedni, mjeseci: po Šumskom bi si čovjek dao i sat poravnati. Djeca su jednog dana u šumi otkrila njegov krevet od dasaka i kartona. Živio je Šumski u izolaciji od ljudi, u odbačenosti - izabranoj ili nametnutoj.

Jednoga dana jedna je obitelj u susjedstvu, usred takve posvećene odbačenosti, u Šumskom prepoznala miljenika Božjeg.

Pozvala ga je u svoj dom, nahranila ga, poklonila mu odjeću, otvorila mu svoju kupaonicu, zainteresirala se kakav to čovjek živi iza tog zanemarenoga obličja. I, najvažnije, toplo ga primila. Saznali su elemente njegove životne priče, angažirali se da mu sustavno pomognu.

Ubrzo nakon toga Šumski je nestao. Nitko ne zna kamo je otišao. Je li ga neočekivana prisnost ove obitelji oslobodila ili mu je još bilo preteško prihvatiti sebe kao čovjeka koji ne mora biti odbačen. Čovjeka miljenika.

Djeca ga još uvijek pamte i spominju. Možda se vratio svome domu, a možda se preselio u vaše susjedstvo. Ne znam.

Danas, razmišljajući pred vama i s vama o čovjeku kao miljeniku Božjem, čovjeku s velikim Č, miljeniku — što bih da se prvenstveno, naravno, odnosi na mene i meni bliske — ne mogu a da zajedno s vama ne pomislim na sve one koji se zbog okolnosti u kojim žive ne osjećaju miljenicima Božjim. Na one odbačene miljenike koji bi ipak tako rado bar nekom među nama, bar ponekad, bar u nečemu bili vrijedni i dragi.

Boris Peterlin

Family show

Svi mi želimo pokazati našim prijateljima, poznanicima, kolegama...kako je izvanredno živjeti s Isusom, pod njegovom zaštitom, uz njegovo vodstvo. Kako doprijeti do drugih u moru stvari koje zaokupljaju pažnju naših prijatelja, od djece do odraslih: TV, računala, video, DVD, Internet, mobiteli.. Neki bi jednostavno rekli - iskoristite mogućnosti svih tih medija da biste ljudima približili Isusa. Baš to rade odrasli i djeca, sudionici predstave "Family show" koja je namijenjena evangelizaciji djece, ali i cijele obitelji. Family show je predstava ispunjena glazbom, igrom, riječju koja na živahan, drukčiji način pokazuje da

Family show

"Fenomenalno baš je to! S Isusom živjet' - to je to!"

Bog voli svaku obitelj a posebno djecu, da je život s Isusom lijep i pun, a ne dosadan. Ovom predstavom želi se pokazati djeci, ali i odraslima da Bog razumije djetinje veselje i njihovu narav, da prati svaki njihov korak i brine o njihovu dobru.

Kako se rodila predstava "Family show"?

Prošle godine je izašao jedan novi i drukčiji CD. Naime ovaj CD je napravljen tako da ga zavole i razumiju i djeca i odrasli. Želja autora ovog CD- a bila je prije svega zainteresirati dječja srca za Isusa, lijepom i kvalitetnom pjesmom. No njegova promocija i distribucija navela nas je na ideju da bi ovo mogao biti početak nečeg većeg. Pored pjesama, u program su uključeni glazbeni klaun, mupeti i multimedijalna prezentacija. Tako se rodila predstava "Family show", namijenjena evangelizaciji djece i roditelja.

U prvoj predstavi "Family show", u Baptističkoj crkvi u Zagrebu uživalo je oko 200 ljudi. Djeca, mame, ali i tate. Ovo veselo druženje je odjeknulo i izvan Zagreba. Da je život s Isusom 'fenomenalan' rekli smo i otpjevali u Sisku, Osijeku, Čakovcu.

Na svaki "Family show" su dolazili ljudi, koji se prije nisu odazivali na razna događanja. Ako ste dugo čekali da netko na ovaj način dotakne naše društvo, sada možete iskoristiti mogućnost koju nudi "Family show".

"Family show" se može organizirati i u vašem gradu. U programu mogu sudjelovati čak i vaša djeca ili dobri glazbenici iz vaše crkve. (Poslali bismo CD s pjesmama za vježbanje unaprijed). Kontaktirajte nas na telefon ili e- mail ako trebate informaciju ili želite imati "Family show" kod vas. Vjerujemo da će ovakvi sadržaji obogatiti našu djecu iskustvom da ih Bog ljubi.

Obitelj Bosch: 01 3470160
E-mail: Pjesma@post.htnet.hr

Što mi to govoriš?

Doručak za žene

U subotu, 06. studenog 2004. g. od 9,45 do 12,00 na Zagrebačkom velesajmu u restoranu Gastro Globus LP održan je "Doručak za žene" u organizaciji udruge Susret - "Od žena za žene".

Glavna govornica je bila dr.sc. Zrinka Jelaska. Govorila je o verbalnoj i neverbalnoj komunikaciji na temu: Što mi to govoriš? Doručak je obogaćen snažnim svjedočenjem jedne žene o promjeni u braku i obitelji kada je dopustila da Isus oblikuje njen život. Zatim je izvedeno nekoliko duhovnih pjesama i dojmljiv umjetnički ples.

Kako su Doručak pripremale žene iz raznih kršćanskih crkava, on ima i ekumenski značaj.

Cilj Doručka je da žene kršćanke svojim prijateljicama i drugim ženama koje se odazovu na Doručak ponude susret na kojem mogu opušteno, u ugodnoj atmosferi, razgovarati o životnim i vjerskim pitanjima.

Bilo je prisutno oko 200 žena.

Sponzori Doručka: Mlinarsko pekarska industrija MLINAR i Gastro Globus LP

Dubravka J. Roca

Zabilježile smo nekoliko dojmova prisutnih žena:

"Meni je bilo super, osjećam se predivno. Jako mi je drago što sam ovdje i hvala vam za predivno jutro." A.K. 35 gd.

"Bilo je prekrasno. Hvala! Predavanje dr. Zrinke Jelasko je bilo vrlo poučno i korisno." M.M. 59 gd.

"Zaista sam oduševljena ovim doručkom za žene. Tu sam čula, naučila i doživjela nešto novo. Nadam se da ćete nastaviti ovu tradiciju... Hvala!" M.S. 22 gd.

"Susret mi se veoma svidio, predavanje je bilo prekrasno i hrana ukusna, atmosfera je bila vesela i opuštana što je ženama zaista potrebno. Hvala od srca." S.J. 38 gd. i Ž.H. 40 gd."

"Susret me posebno dojmio, program je odličan, predavanje o komunikaciji je bilo odlično i veselimo se sljedećem susretu. Stvamo je sve prekrasno." I.J. "Bilo je odmor za dušu i tijelo." L.T.

Najavljujemo...

Od 29. 4 do 1. 5. 2005. posjetit će nas voditeljice rada Ženske misionarske unije (WMU) iz Sjedinjenih Američkih Država. Bit će to prilika da se upoznamo s njihovim vrlo djelotvornim misijskim djelovanjem, ali i da sudjelujemo u nekim događanjima:

29-30. 4. Za voditeljice Ženskog rada:

Motivirati za misiju

Uz predavanja, grupni rad i diskusije razmišljat ćemo o tome je li i kako moguće osnivati ženske grupe čije će srce gorjeti za Božji rad.

1. 5. Nacionalna konferencija s temom:

Moja misija — nemoguća misija?

Pokušat ćemo vidjeti kako Božje zahtjeve da radimo na misiji možemo uskladiti sa zahtjevima koje pred žene stavlja posao i obitelj.

Caribi pozvali na suradnju za mir

Svjetski Dan molitve baptističkih žena

U prvi ponedjeljak u studenome održan je tradicionalni Svjetski dan molitve baptističkih žena. Ove godine su materijale za Dan molitve sastavljale žene s otočja Srednje Amerike i odlučile se za temu "Gradimo miran svijet kroz molitvu". I diljem Hrvatske baptističke žene obilježile su ovaj dan moleći i prikupljajući priloge kojima će potpomoci projekte za napredak Božjeg kraljevstva u svijetu.

Svjetski dan molitve izuzetna je prigoda da se na trenutak prestanemo baviti sobom i da se okrenemo drugima. To je prilika da same sebe bolje vidimo dok slušamo o potrebama i izazovima pred koje su stavljene žene u manje privilegiranim krajevima.

Dan molitve izuzetna je prilika da budemo zahvalne za svoje okolnosti i da od pasivnih primateljica postanemo one koje će željeti nesebično dati od sebe za dobrobit drugih.

Kad molivom želimo graditi mir, na što nas poziva evanđelje, počinjemo osjećati da nas Bog zove da nešto napravimo: da se pokrenemo, da nešto žrtvuemo (vrijeme, talent, novac, ali i svoja prava i potrebu da budemo uvrijeđene ili svoj ponos) i da radimo imajući uvijek na umu Božji plan.

Ksenija Magda

"Nisi stvar nego stvor"

**ljetni kamp za mlade 13 — 17 godina • kršćanski kamp Činta, otok Ugljan
23. srpnja do 2. kolovoza 2004.**

Deset dana na Činti jednostavno je projurilo poput brzog vlaka koji nas je, obogaćene novim uspomena, razvezao u različite krajeve zemlje. Ove godine i nije bilo toliko sunca i uživanja u moru na koliko smo naviknuti, ali ni to nije pokvarilo dojam. Važnije je bilo zajedništvo osamdesetak mladih ljudi spremnih za akciju, igru, pjesmu, smijeh ali i ozbiljne rasprave o Bogu, čovjeku i životu.

Samoj temi kampa smo prišli sa svih mogućih (i nemogućih) strana — kroz proučavanje Biblije, predavanja, razgovore u maloj grupi, kreativne radionice, parlaonicu. Probuili smo svijest o tome koliko

smo kao ljudi zarobljeni potrošačkim mentalitetom, podložni zovu reklama i medija te koliko često ljude i odnose s njima, pa i samoga Boga stavljamo u kategoriju potrošne robe. Dobili smo snažan poticaj da potražimo Stvoriteljevu pomoć u nastojanju da budemo stvorenje kakvim nas je stvorio.

Mladi su rekli:

- "Ove godine je bila nekako posebno dobra atmosfera!"
- "Ona parlaonica je baš bila fora!"
- "Baš smo imali super slavljenje!"
- "Ne znam, nekako smo si svi bili bliži..."

Voditelji su rekli:

- "Vidjela sam očigledne primjere jačanja samopouzdanja kod nekih kampera."
- "Malo je napomo biti non stop na raspolaganju kamperima, ali uz dobru volju sve se može izdržati."
- "U malim grupama je trebalo mlade poticati na suradnju i dati im prostora da se oslobode."
- "Slavljenje je bilo super, mladi su bili totalno otvoreni. Uživancija! Super, super."

Olimpijada u Zelenoj dolini

Bilo nam je zadovoljstvo prvi put provesti vrijeme na ljetnom kampu u Zelenoj dolini od 26. 7. do 2. 8. 2004. te sudjelovati u njegovoj organizaciji s Andrew i Silvijom Špičak.

Ukupno je bilo 25 mladih iz Hrvatske, a s obzirom da dolazimo iz Kutine osobito nas je veselilo da su čak tri sudionice kampa bile baš iz Kutine. Spavali smo pod šatorima, što je za mnoge bila prava avantura.

Mladi su se zabavljali, sudjelovali u olimpijadi i slušali duhovne poruke. Glavna tema kampa bila je Utrka života. Dario Ruvarac i Drago Šorl su putem duhovnih poruka otkrili što je to utrka života, kako ući u nju i kako u njoj ostati. To je bila usporedba na koji način možemo upoznati Isusa Krista i rasti u vjeri. Bilo je lijepo vidjeti mlade ljude koji su željeli promjene u svojem duhovnom životu, a velika sreća za čitav kamp bila je kad se jedna osoba odlučila za Krista. Tri mjeseca kasnije, 24.10.2004, nekoliko sudionika kampa (od ove i prošle godine) javno su posvjedočili i krštenjem potvrdili svoju vjeru u Krista.

Iduće godine želimo vidjeti još više mladih u Zelenoj dolini, jer vjerujemo da je to dobro mjesto za navještanje Božje Riječi svim mladima koji je ne poznaju i prilika za duhovni rast onih koji su upoznati s temeljnim istinama Pisma.

Allan i Charlene Hiller, misionari iz Kanade

Peteranec

Ako vas put nanese u Podravinu, slijedeći cestu od Koprivnice prema rijeci Dravi, na petom kilometru ući ćete u selo Peteranec. Lijepo podravsko selo s oko tristotinjak kuća i otprilike 1600 stanovnika. Nitko ne zna godinu od kada postoji ali sigurno veoma dugo odolijeva ratovima, požarima, poplavama...i uživa Božji blagoslov rodnošću svoje zemlje i marljivošću svojih žitelja.

Počeci

Prije petnaest godina bračni par Martinaga iz Zagreba, naš dragi brat Stjepan i njegova supruga Jelica, počeli su žrtvovati svoje vikende i dolaziti u posjet kod obitelji Blažek u Peteranec.

Govorili su im o svom velikom Bogu, Bibliji, Božjoj ljubavi, opraštanju...

U to vrijeme čitanje iz Biblije i razgovori o Bogu Blažekima nije bila baš zanimljiva

tema, ali Martinagovi nisu ostali samo na riječima. Kad bi Blažekovi imali posla u polju, a imali su ga uvijek jer se bave ratarstvom i stočarstvom, Martinagovi bi bez posebnog poziva došli i radili s Blažekima od jutra do mraka. Tako su Blažeki prve pjesme i istine o živom i velikom Bogu naučili u polju kuku-ruza vadeći krumpir, u vinogradu...

Njihova upornost, prijateljski stav i Božja ljubav koja je zračila iz njih omekšala je tvrda srca i počelo se s radošću čekati posjet iz Zagreba.

Često su s Martinagovima dolazili i drugi ljudi (obitelji

Habuš, Čeh, Mikulić, Matić...) iz "njihove" crkve i govorili im kako je velike stvari učinio Gospodin.

Blažeki su počeli raspoznavati Božansku riječ i shvatili da im govori Netko veći od Martinage i prijatelja. Bog je mijenjao njihove živote, vodio ih kroz različite situacije i pokazivao im svoju veličinu i ljepotu. S vremenom su Blažeki shvatili da više ne mogu i ne žele živjeti bez svakodnevnog predanja Bogu pa su predali svoje živote Bogu. Najprije Božica, a godinu dana kasnije Franjo, Marica i Branko, posvjedočili su svoju vjeru krštenjem.

U međuvremenu grupica je postajala sve veća. Potreba za proučavanjem Božje Riječi rezultirala je redovnim sastancima u dnevnom boravku Blažekovih. U posjet su dolazila braća i sestre iz crkve u Varaždinu i Zagrebu, studenti ETF-a, a sve s jednim ciljem da nauče što više o Bogu i da se proslavi Njegovo ime. Kako je vrijeme prolazilo, još se nekoliko osoba obratilo Bogu.

Potreba za prostorom

Teško je godinama svaki tjedan organizirati događanja u nečijem dnevnom boravku.

U jednom trenutku postali smo svjesni da moramo sami preuzeti inicijativu i odgovornost za sebe i svoju djecu. Tako se rodila želja za pravim prostorom za bogoslužja. Od tada je

prošlo oko tri godine. Božjom providnošću kupili smo staru kuću pokraj Blažekovih po vrlo povoljnoj cijeni. Uspjeli smo je obnoviti pretežito vlastitim sredstvima i radom. Teško se oteći osjećaju stvarnog svakodnevnog Božjeg vodstva i providanja. Kada je trebalo naći majstore koji će raditi i biti spremni čekati naplatu, Bog se pobrinuo! Nabaviti materijal ili zaraditi i odvojiti dovoljno novca za gradnju, doći do stolica i radijatora, Bog se pobrinuo.

U nekoliko navrata pomogli su nam braća i sestre iz Zagreba, Mošćenice, Nathanael Špičak, propovjednik iz nama susjedne Baptističke crkve u Koprivnici s grupicom mladih iz Irske.

Također smo dobili nesebičnu pomoć (stolice i klupe) od Pastoralnog centra Čakovec bez koje bi bilo nemoguće otvoriti zgradu.

Svima se radosno zahvaljujemo na radu na svakoj molitvi i riječima potpore i ohrabrenja.

U rujnu ove godine napravili smo malo otvorenje prostora za zajedničke sastanke. Skupilo nas se osamdesetak. Došli su nam gosti iz Koprivnice, Zagreba, Puščina, Belice, Ivanca... Prigodnom riječi i molitvom u program su se uključili Željko Mraz, glavni tajnik SBC u RH, Nathanael Špičak, pastor BC Koprivnica, umirovljeni pastor Josip Horvat te domaćin Zdravko Horvat. Nakon bogoslužja uživali smo u zajedničkom ručku i druženju, razgovoru i pjesmi.

Planiramo biti otvorena zajednica koja će našim Peterančanima i susjednim mjestima koristiti prije svega duhovno ali i na svaki drugi način.

Vaša braća i sestre u Kristu iz zajednice u Peterancu.

Male stvari

“Biblijski zahtjevi lijepo zvuče, ali ih je nemoguće živjeti u ovom svijetu!” zaključio je nedavno jedan moj student i tako započeo raspravu o standardima kršćanske vjere u svakodnevici kršćana. On je mislio na “ve-like stvari”, na primjer, na poslovne ljude, kršćane, koji trebaju poštovati zakone u državi koja je zakone postavila pretpostavljajući nepoštenje i potkradanja. Onaj tko se zakona drži, ne može profitirati.

Kako do cilja?

Ja sam odmah pomislila na male stvari, na primjer, na ljubaznost. Koliko makijavelizma ima u kršćanskim krugovima kad bi trebalo poslušati poziv na ljubaznost, kakav, na primjer, apostol Pavao upućuje Filipljanima (2, 1; 4, 8)? Svojim ponašanjem kršćani stalno pokazuju stav da “cilj opravdava sredstvo”. Ljubaznost, na primjer, je prvi biblijski zahtjev koji postaje nevažeci čim se na horizontu pomoli nesuglasica, a o težim teološkim razilaženjima da i ne govorimo. Ta, naime, otvaraju put cijelom spektru asocijalnog ponašanja — neprijateljstvu, svađi, srdžbi, sebičnosti, razdoru, strančarenju (citiram Gal 5, 20-21: “Oni koji čine takva djela neće baštiniti kraljevstva Božjega!”) spletkama i ogovaranju. I još više, kršćani koji se tako ponašaju uvjereni su da to čine s pravom i u ime višega cilja — pa čak i u ime samo-

ga Boga. Konačno, zar ne zahtijeva sama Biblija čistoću vjere?

No, poziv na ljubaznost (znači na prijateljstvo, nesvađanje, ne-srdžbu, nesebičnost, slogu, jedinstvo i iskrenost) te ustrajanje na ljubaznosti usprkos neslaganjima, pa čak i teškim konfliktnim situacijama, zapravo je put koji zahtijeva Božja riječ. Cilj u Bibliji nikad ne opravdava sredstva. Naprotiv, i cilj i sredstva za postizanje cilja moraju biti čisti i bez mane kako bi bili prihvatljivi Bogu. Spletkarenja, ogovaranja i pozivanje na stranke i razdore nikad nisu Božje sredstvo rješavanja sukoba.

No, kako biti ljubazan kad proživljavaš napade i uvrede? Ili još više, kad netko razglasi tvoja duboka uvjerenja ili ih čak postovječuje s tobom kao osobom (pa onda tvoja uvjerenja, koja navodno ne valjaju, čine da ni ti kao osoba ne valjaš ili ti kao osoba ne valjaš jer ne odbacuješ i ne mrziš nekoga čija su uvjerenja po nečijem mišljenju pogrešna)? Kako, dakle, reagirati na takvu nepravdu i neljubaznost?

Od vjere do ljubaznosti

Recept je jednostavan: vjerom! Ako smo nešto naučili od postmodernog društva, to je činjenica da je sve naše znanje ograničeno i parcijalno. Sukobi i situacije neslaganja podsjećaju nas na to da trebamo živjeti u vjeri, ne u gledanju, a još manje u lažnom uvjerenju da su naši stavovi potpuno i bezgrešni. Poziv na ljubaznost usred velikih, pa i teoloških, sukoba zapravo je poziv da stvorimo prostor za drugoga, da mu dozvolimo da nam objasni svoje mišljenje i da se otvorimo za Boga koji nam kroz svaku situaciju može govoriti i može poučiti nas. Poziv na ljubaznost je poziv da vjerujemo Bogu koji ne treba advokate već je sam u stanju obraniti se. Biblijski poziv na ljubaznost stavlja nas u položaj čovjeka koji se mora osloniti na Boga u svakom trenutku svo-

jega života. To nije lagan put i put slabica. Naprotiv, to je težak put i put smrti u kojoj nasljedujemo Krista. On je prvi patio zbog isključivih (i tako pogrešnih) teoloških uvjerenja ljudi. On je bio žrtva njihovih spletki i zavjera “u ime Boga”. On je bio sasvim ponižen i na kraju ubijen (Fil 2, 1-12).

Ljubav bez pretvaranja

Ljubaznost se ne može postići hinjenjem (Rim 12, 9), pretvaranjem kao da nam je stalo — to bi bila slatkorječivost koju Biblija prezire jednako kao i svađu i neprijateljstvo. Ljubaznost proizlazi iz iskrene brige za ono što je Božje, a to znači i gledanje na čovjeka i njegove ideje onako kako to čini Bog. Božji se, pak, pogledi uglavnom sasvim razlikuju od naših. Dok mi sve gledamo kroz prizmu samih sebe i svojih ideja i interesa, Bog, Stvoritelj, je objektivan i ljude i njihove postupke procjenjuje na temelju sveopćeg plana za svoja stvorenja. Zato ljubaznost uz poniznost i otvorenost znači i sposobnost da vidimo više i dalje od nas samih i svojih ideja i budemo otvoreni da Bog svoj plan ostvaruje i u drugima. Da, zapravo, on svoj plan ostvaruje u svima koji mu povjeravaju svoj život. Moje su ideje, ako i točne, samo jedan mali dio njegovog sveobuhvatnog plana. Božji plan je veći od jednoga čovjeka, ma koliko pametan i duhovan bio.

Upravo je zato tako važno da se kao kršćani ne odričemo poziva na ljubaznost. Gledajmo na druge kako ih Bog vidi. Pokušajmo razumjeti tuđe stavove i istinski željeti dobro bližnjemu. Oduprimo se iskušenju da sami provodimo sud nad svojim protivnicima (oni su Božji i Bog se s njima obračunava) ili da im postavljamo zamke i spletki. Iako Biblija upozorava na čuvanje prave nauke, ona isto tako nedvojbeno tvrdi da će svijet Boga upoznati po ljubavi koja vlada među kršćanima.

Ksenija Magda

Novosadski teološki časopis

NOVI SAD THEOLOGICAL COLLEGE

Premda danas ima interdenominacionalni karakter, Teološki fakultet u Novome Sadu (Kolo srpskih sestara 24, Novi Sad; www.tf-ns.edu.yu), osnovan 2000.g., neposredni je sljednik negdašnjih baptističkih teoloških obrazovnih institucija na području bivše Jugoslavije, koji su od 1957. pod raznim nazivima (Baptistički teološki seminar, Baptistička teološka škola, Biblijsko-bogoslovski centar "Logos") djelovali u Novome Sadu. Od godine 2001.g. ovaj fakultet izdaje i svoj Teološki časopis (ISSN 1451-0928) u obliku godišnjaka, čiji je četvrti broj (4-2004) objelodanjen nedavno. Glavni urednik časopisa je dr. Dimitrije Popadić, dekan fakulteta, a uz profesore i studente na fakultetu, časopis donosi i priloge vanjskih suradnika. Tiska se u 500 primjeraka, dijelom latiničnim, a dijelom ćirilicnim pismom.

Četvrti broj na ukupno 116 stranica A5 formata donosi tako više izvornih priloga, kao i onih nekoliko ranije objavljenih u drugim publikacijama. Tu su radovi Dimitrija Popadića (Kontekstualizacija kao teološki metod), Teofila Lehotskog (Prilog historiji baptističkog teološkog obrazovanja u nas), Aleksandra Birviša (Mesto praktične teologije u sklopu teoloških znanja), Rut Lehotski (Stjepan Orčić /1930-2000/: Umesto biografije), pok. Stjepana Orčića (Psihologija obraćenja: Hrišćansko obraćenje kao razrješenje krize), Davorina Peterlina (Zašto studirati teologiju), Žarka Đorđevića (Čas koji još traje), Petra Pilića (Mirotvorac: Aleksandar Birviš; Osvrt na četiri godine mog teološkog obrazovanja). Na kraju je pridodan Kratak pregled rada TF-NS-a u školskoj godini 2003/4.

Većina napisa u ovom broju razmatra tematiku teološkog obrazovanja s povijesnog i teološko-praktičnog aspekta. Radovi su važni i za hrvatsku baptističku povijesnicu, jer velikim dijelom obrađuju razdoblje i problematiku teološkog obrazovanja u negdašnjemu zajedničkom jugoslavenskom baptističkom savezu. Brojne reference upućuju i na ranije objavljene relevantne radove hrvatskih baptističkih autora.

Budući da je ovaj časopis kod nas relativno nepoznat, važno je na njega obratiti pažnju. Teološke dileme negdašnje južnoslavenske baptističke (i protestantske) zajednice bile su velikim dijelom zajedničke, stoga još i danas postoje brojne dodirne točke. Konačno, ovo je zasad gotovo i jedini kontinuirani teološki protestantski godišnjak na negdašnjem južnoslavenskom prostoru.

Ruben Knežević

Nova gibanja na

Pogled sa Kamenitih vrata na zgradu Fakulteta

Studenti

Svečani početak akademske godine

Promocija u Evangeličkoj crkvi

S približavanjem konca 2004. godine raste i potreba za kratkim osvrtom na proteklu godinu koja je za Teološki fakultet "Matija Vlačić Ilirik" bila, u najmanju ruku, izuzetno sadržajna. Kako sažeti sve ono što se zbivalo?

Promjene u strukturi

Na početku valja podsjetiti da je najvažniji preduvjet za nova gibanja na Fakultetu ispunjen 2003. godine kada su predstavnici Osnivača - Saveza baptističkih crkava u RH i Evangeličke crkve u RH, nakon višegodišnjih konzultacija, postigli sporazum o suradnji u obnovi Fakulteta. Tako je najprije dovršeno reguliranje pravnog statusa Fakulteta, a potom je u veljači ove godine konstituiran Senat u kojemu su nalaze predstavnici SBC-a, Željko Mraz (izabran za predsjedavajućeg Senata) i Toma Magda. Slijedilo je imenovanje prof. dr. sc. Vitomira Belaja za dekana, dr. Lidije Matošević za prodekanicu te Enoha Šebe za tajnika Fakulteta. S obzirom na to da je SBC u RH osigurao sredstva za punovremeni angažman prodekanice i tajnika, otvorila su se vrata za konkretno oživljavanje djelovanja Fakulteta.

Kako bi se omogućilo nesmetano odvijanje nastave i administrativnih poslova, pa je s tim ciljem obavljeno preseljenje Fakulteta na novu lokaciju. Iznajmljen je i preuređen prostor u Radićevoj 34 u Zagrebu, čime je okončan problem nepostojanja jedne lokacije na kojoj bi bile zadovoljene sve potrebe Fakulteta. Zatim su uslijedile pripreme za upis studenata u akademsku godinu 2004./05., a proces je okončan ove jeseni kada je broj novih bruceša dosegnuo 43. Uoči početka predavanja u listopadu, dovršen je i novi nastavni plan i program, angažirana su pojačanja predavačkom osoblju, izrađena je Web stranica...

Svečani početak

Akadska godina službeno je počela 11. listopada svečanim bogoslužjem održanim u prostorijama Baptističke crkve u Radićevoj 30. Na svečanosti su osim profesora, studenata, njihovih obitelji i prijatelja, bili nazočni i profesori i suradnici s drugih teoloških ustanova (primjerice, Katoličkog bogoslovnog fakul-

Zajednička fotografija

Fakultetu

teta u Zagrebu i Instituta za biblijske studije, također u Zagrebu). Susret je zračio nadom u obećavajuću godinu, pouzdanjem u Gospodina da će blagosloviti uložene napore, radošću zbog dosada postignutoga i pozivom da jedni drugima budemo oslonac u ostvarivanju vizije Fakulteta. Bila je to i prigoda za nove (pa i stare) studente da osjete potrebu da svoja akademska stremljenja čvrsto privežu uz pobožnost i osobno predanje središtu cjelokupne teologije - samome Gospodinu.

Napokon promocija

Nepunih mjesec dana nakon te svečanosti, na redu je bila još jedna proslava. Naime, unatoč teškoćama u prošlom razdoblju, pojedini studenti su marljivo radili i priveli svoj studij kraju. Također, nekolicina studenata iz ranijih godina Fakulteta nije zbog niza razloga primila svoje diplome pa je bilo itekako prikladno da na početku jednog novog razdoblja putem promocije obilježimo plodove proteklih vremena. Kako Fakultet svake godine svoj dan slavi na Dan reformacije, nije bilo ništa logičnije nego toj proslavi pridodati i promociju. Četvrtog studenog u Evangeličkoj crkvi u Zagrebu devetero diplomanata primilo je diplome, a od njih čak trojica baptista: Igor Črnugelj, Ruben Knežević i Ladislav Ružička. Pred okupljenim uzvanicima iz različitih kršćanskih tradicija prodekanica Matošević je održala izlaganje o protestantskom pogledu na Sveto pismo, a dekan Belaj je podsjetio na razvojni put Fakulteta. U završnom dijelu obavljena je promocija diplomiranih teologa, no taj je čin predstavljen kao uvod u buduću suradnju tih stručnjaka s Fakultetom, a ne kao rastanak od njih. Na prigodnom domjenku koji je uslijedio, bivši profesori prepoznavali su svoje nekadašnje studente, razmjenjivala su se sjećanja i kovali se planovi za budućnost.

Vjerujemo da će već sljedeće jeseni opet biti dovoljno povoda za nove svečanosti i da će baptistička obitelj u Hrvatskoj žeti plodove teološke sjetve koja nas čeka na Fakultetu! Ova je jesen dala dovoljno razloga da se tomu nadamo i za to molimo!

Enoh Šeba

Diplomanti baptisti s članovima Senata

Studiranjem do Boga

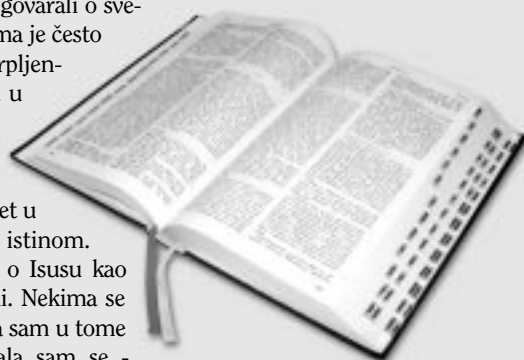
Osobno svjedočanstvo

U vrijeme kada sam sve više gubila zanimanje za fakultet koji sam upisala, jedan prijatelj mi je predložio da upišem teologiju na Teološkom fakultetu "Matija Vlačić Ilirik". Smatrala sam se vjernicom, i premda odgajana u katoličkoj obitelji, nisam vidjela problem u tome da studiram teologiju na protestantskom fakultetu. U svemu tome sam vidjela izazov, nešto novo, drugačije i privlačnije od mojeg dosadašnjeg fakulteta.

Počela sam studirati teologiju, a do tada nisam imala svoju Bibliju. Bilo je vrijeme da kupim svoju prvu Bibliju i počnem je čitati prvi put u životu. Na jednom od predavanja tražilo se da studenti brzo pronađu i pročitaju određeni ulomak iz Biblije. To je naravno bilo lako onima koji su poznavali Bibliju, dok je nama 'neupućeni' trebalo puno više vremena i bilo veliko opterećenje. Među nama je bio jedan student koji se posebno isticao svojim poznavanjem Biblije što je mene osobno jako impresioniralo. I ne samo da se sam dobro snalazio u Bibliji, već je i nama drugima pomagao.

Kako je bilo relativno malo studenata, uskoro smo se gotovo svi međusobno poznavali.

Poslije predavanja nastavljali smo zajedničko druženje uz kavu, razgovarali o svemu, pa tako i o Bogu. S nama je često bio i Goran koji je s puno strpljenja odgovarao na sva pitanja u vezi s Biblijom i Kristom. Studenti su došli iz različitih životnih situacija i mnogi su upisali ovaj fakultet u potrazi za odgovorima i istinom. Goran je otvoreno govorio o Isusu kao odgovoru, o Isusu kao istini. Nekima se to učinilo pretjeranim, ali ja sam u tome vidjela nešto posebno. Pitala sam se - kako netko s toliko uvjerenja i ljubavi govori o Bogu?

Prva Biblija, prvo svjedočenje o uskrsnom Kristu, učenje iz Biblije, Stari zavjet, Novi zavjet....moram priznati da sam bila zbunjena. Ali i dalje me neopisivo privlačila Božja Riječ i tako smo nakon cjelodnevnog predavanja odlazili na kave ili koristili pauze između predavanja za razgovor o Bogu. Nakon samo tri mjeseca sve mi je postalo puno jasnije —Bog, Biblija, moja odvojenost od Boga, Isus Krist kao jedini odgovor. Spoznala sam Božju ljubav i odlučila predati svoj život u njegove ruke. Sada znam da me Bog od početka tako vodio. Da nije bilo Fakulteta "Matija Vlačić Ilirik" možda nikada ne bih kupila Bibliju, možda nikada ne bih dobila priliku da mi netko govori o Božjoj ljubavi s toliko strpljenja, možda nikada ne bih pronašla svoje mjesto u crkvi...

Na žalost neke stvari na Fakultetu su se zakomplicirale i tako se moj apsolventski staž oduljio. Sada kada je sve krenulo onako kako treba, punom parom, Bog mi je dao još jednu priliku da završim svoje teološko obrazovanje.

Renata

Krapina

Za članove Baptističke crkve Emanuel u Krapini kolovoz i rujna bila su dva posebna mjeseca.

U kolovozu smo bili počašćeni posjetom Tome Magda, predsjednik Saveza baptističkih crkava u RH i njegove supruge Ksenije. Kasnije toga mjeseca radovali smo se jer se nekoliko ljudi koji su bili na ljetnome kampu obratilo Kristu.

Početak rujna sudjelovali smo u svečanosti povodom promocije sedmero studenata koji su diplomirali na Teološkoj biblijskoj akademiji u Krapini, a to su Miloš Komanović (Sisak), Kornel Crnković (Split), Damir Pintarić (Čakovac), Vladimir Kajiš (Novi Travnik, BiH), Miroslav Balint-Feudvarski (Split), te Božidar i Marijana Crnković (Zadar). Treći vikend u rujnu mjesecu uživali smo u zajedničkoj službi krštenja s crkvama iz Siska, Mošćenice i Petrinje. Uistinu je bila radost slušati svjedočanstva dviju sestara iz naše crkve, Željke Vincelj i Dubravke Sinković, našega novog brata u Kristu Željka Lacka i dvije sestre iz crkve u Petrinji. Mjesec rujna također je obilježio i odlazak jednoga od naših pastora suradnika, Todda Dicka. Todd, njegova supruga Lynn i njihovo troje djece sada služe u Baptističkoj crkvi - Crkvi Isusa Krista u Murskome Središću. Todd će tamo biti član vodstva crkve zajedno s Brankom Kovačevićem.

Zatim, moramo spomenuti i uspješno okončanje dva naša izdavačka projekta.

Jedan je Evanđelje po Rimu Jamesa McCarthyja, knjiga koja donosi jasnu, korektnu i biblijsku analizu rimokatoličkoga nauka, a koju su vjernici u Hrvatskoj veoma dobro prihvatili. Također, jedan od profesora na TBA koji redovno pohađa našu crkvu, Stephen Etches, publicirao je drugo izdanje svoje Sustavne teologije.

Nadamo se da će se sveti u Hrvatskoj radovali s nama u svim ovim zbivanjima.

Sjednica Protestantskog evanđeoskog vijeća

U petak, 1. listopada, u Zagrebu je održana sjednica Protestantsko evanđeoskog vijeća u Republici Hrvatskoj, na kojoj je, pored aktualnih tema od značaja za crkve reformacijske baštine, članice Vijeća, izabrano novo vodstvo. Na mjesto predsjednika izabran je Josip Jendričko, biskup Crkve Božje; dok će potpredsjedničku dužnost obnašati Giorgio Grlj, pastor Baptističke crkve u Rijeci i predsjednik skupštine Saveza baptističkih crkava u Hrvatskoj i dr. Stanko Jambrek, član prezbiterija Evanđeoske Crkve u Hrvatskoj.

Na dužnosti glavnog tajnika Vijeća ostao je dosadašnji tajnik, prof. Mladen Jovanović, predstojnik Vijeća Kristovih crkava u Hrvatskoj.

Sudionici sjednice, članovi predsjedništva Vijeća, osvrnuli su se na dosadašnji rad, osobito u svjetlu novih odnosa s Državom, nakon potpisivanja ugovora od zajedničkog interesa, kao i na aktualna dogadjanja u crkvama i u društvu. Pohvaljen je dobar rad vjeronaučne komisije, koja već od osamostaljenja Hrvatske radi na izradi kvalitetnih vjeronaučnih udžbenika i poučavanju mladog naraštaja iz obitelji reformiranih crkava.

Razgovaralo se također o adekvatnom obilježavanju 487. obljetnice Dana Reformacije u posljednjem tjednu mjeseca listopada.

Vijeće je također razmatralo uvođenje tjedna molitve u koje će biti uključene sve crkve članice PEV-a.

Protestantsko evanđeosko vijeće u Republici Hrvatskoj sastavnicom je Europske evanđeoske alijanse (EEA) i na godišnjoj skupštini, koja će se održati sredinom ovoga mjeseca, zastupat će ga glavni tajnik, prof. Mladen Jovanović.

PEV

Aviano

U Avianu se od 27-28.10.04 održala godišnja skupština Međunarodnog baptističkog saveza (IBC). IBC je članica EBF i nije vezana ni za jednu zemlju. To je stoga što su oni savez crkava koje su nastale ponajprije oko vojnih baza američke vojske. Kasnije su počele s radom crkve u većim europskim gradovima gdje se nalaze sjedišta velikih kompanija. Danas u Europi ima šezdesetak takvih crkava te po jedna u Beirutu (Lebanon) i Dubaiju (UAE). Slika međunarodnih crkava se u mnogome promijenila i one su danas multietničke i multikulturalne ali su zadržale engleski kao službeni jezik.

Na skupštini je gost govornik bio David Coffey, nastupajući predsjednik Svjetskog saveza baptista, koji je svojim porukama duhovno okrijepio sve nazočne. Također su kao gosti prvi put sudjelovali i predstavnici SBC u RH Željko Mraz i Toma Magda. Veze između SBC i IBC postoje već neko vrijeme. Baptistička crkva u Avianu je pomagala rad s izbjeglicama na riječkom području, a IBC je kao savez pomagao rad kampova za djecu i mlade u organizaciji SBC u RH.

Toma Magda

In memoriam Josip Bahnik

28. kolovoza 2004. godine svoj ovozemaljski put dovršio je Josip Bahnik.

Rođen je u Golubinjaku 21. veljače 1928. godine gdje je i proveo najveći dio svog života. 1952. godine je predao svoj život Bogu i to javno potvrdio krštenjem.

Od tada je bio revan član Baptističke crkve u Golubinjaku i bliski suradnik Jaroslava Cengera, starješine BC Golubinjak.

Ispraćaju brata Josipa Bahnika prisustvovali su brojni mještani i vjernici iz susjednih baptističkih crkava, a prikladne riječi su uputili Timothy Špičak, pastor BC Pakrac i Franjo Špičak, pastor BC Sirač.

Dan reformacije u Splitu

Pet splitskih crkava reformacijske baštine (Baptistička crkva "Emanuel", Baptistička crkva Split, Evangeoska crkva "Radosna vijest", Evangeličko-metodistička crkva, Kršćanska zajednica na Bačvicama) odlučilo je ove godine zajedno obilježiti Dan reformacije. Ovim je povodom 30. 10. 2004. godine održan prigodni program u prostorijama Evangeoske crkve "Radosna vijest".

Prvom dijelu programa su prisustvovali predstavnici grada i županije te predstavnici medija. Petar Žunić, pastor Evangeličko-metodističke crkve, održao je kraće predavanje o društveno-političkoj i vjerskoj situaciji u Europi u 15. i 16. stoljeću te o ključnim postavkama reformacije. U nastavku je govorio Peter MacKenzie, pastor BC Zagreb, na temu Sola Gratia i porođajni bolovi vjerske slobode. Program je obogatio vokalni sastav "Arka" svojim izvedbama poznatih pjesama "Beskrajna milost" i "O, Bože moj".

Poslijepodnevni dio programa je bio više usmjeren prema vjernicima. Pastor MacKenzie je kroz nadahnuto izlaganje na temu "Reformacija nekoć i danas" potaknuo vjernike da svoju vjeru žive odvažno i dosljedno, dostojno Božjeg poziva.

Dražan Radman

Baptistički institut Etika na BI-u

Počela je sedma godina učenja za one koji su otpočetak posvetili jedan sat dnevno za sustavno proučavanje Biblije i teologije putem interaktivnog programa Baptističkog instituta. Ovaj semestar počinje predmetom Etika i bavit će se pitanjima ispravnog kršćanskog djelovanja u izazovima suvremenog života.

Program Baptističkog instituta je cikličan — što znači da se sudionici sa svakim semestrom mogu uključiti u proučavanja u jednom od lokalnih centara.

Informacije o centrima i udžbenicima:

Toma Magda
J. Gotovca 2
40000 Čakovec
Tel: 040- 311 269
e-mail: tmagda@baptist.hr

bi.
baptistički institut

Dan Reformacije u Rijeci

RIJEKA, 31. listopada, 2004 — U Hrvatskome kulturnom domu na Sušaku zajedničkim bogoslužjem riječkih protestantskih crkava svečano je obilježen Dan reformacije. Premda su i ranijih godina bile organizirane prigodne tribine i akademije, ovo je prvi povijesni zajednički bogoslužni skup riječkih protestanata. Bogoslužju su nazočili vjernici Evangeličke crkve (pastorica Melanie Ivančević), Baptističke crkve (pastor Giorgio Grlj), Evangeoske pentekostne crkve "Krista Kralja" (pastor Milan Špoljarić), Evangeoske pentekostne crkve "Rijeka života" (pastor Cliff Luckhurst), Adventističke crkve (pastor Zlatko Musija), Kristove crkve — negdašnje Kristove crkve braće (voditelj Zlatko Molek) i Kristove crkve — Misijske postaje Rijeka (voditelj Nemanja Čanak).

Program je predvodila evangelička pastorica Melanie Ivančević, a kraće uvodno predavanje o implikacijama reformacijske misli na neka područja osobnog i društvenog života današnjeg čovjeka održala je dr. Lidija Matošević, prodekanica zagrebačkoga protestantskog Teološkog fakulteta "Matija Vlačić Ilirik". Potom je propovijedao pastor Giorgio Grlj na temu Zakejeva "reformacijskog" obrata (Lk 19), dok su dijeljenje Večere Gospodnje vodili pastori Evangeoske pentekostne crkve, Milan Špoljarić i Cliff Luckhurst. Glazbeni dio bogoslužja vodili su glazbenici sastavljeni od mladih iz svih riječkih protestantskih crkava.

Skupu su nazočili i predstavnici Grada Rijeke te Ekumenskog odbora grada Rijeke, a događaj su pratile i brojne novinske kuće. Na skupu je promoviran i posljednji broj riječkoga baptističkog časopisa "Riba" koji se prigodno osvrnuo na riječke protestantske crkve.

Ovaj hvalevrijedan pokušaj zajedničkog bogoslužja svih riječkih protestanata mogao bi postati prekretnicom u riječkoj protestantskoj suradnji, a već su nago-viješteni i budući slični susreti.

Ruben Knežević

40 godina Baptističke crkve "BETANIJA" u Čakovcu

Davne 1964. godine, 19. travnja, riječima psalma 122:

"Obradovah se kad mi rekoše:
'Hajdemo u Dom Gospodnji!
Eto, noge nam već stoje
Na vratima tvojim, Jeruzaleme.'"

dr. Josip Horak otvorio je prostor Baptističke crkve "Betanija" u Čakovcu s jasnom namjenom za službu Gospodinu. Svečani ton tadašnjem otvorenju dao je i pjevački zbor koji je otpjevao navedeni psalam.

26. rujna 2004. godine proslavljen je 40. rođendan iste crkve pod nazivom "Crkva u svijetu ili svijet u crkvi". U sad već premalom prostoru skupilo se oko 130 sudionika koji su pratili dobro pripremljenu prezentaciju povijesti 'Betanije' te se prisjetili kako početka djelovanja tako i mnoge braće i sestara od kojih su neki već s Gospodinom.

Propovjednici BC Betanija

Međimurski okružni odbor donio je odluku da tadašnji propovjednik Dragutin Šestak, koji je služio u međimurskim crkvama, s obitelji preseli iz Mačkovca u Čakovec. U jesen 1963. godine kupljena je i kuća, prepravljena i 19. travnja 1964. otvorena su vrata nove crkve. U službi propovjednika čitavog Međimurja brat Šestak bio je do 1967. godine kada je otišao u Njemačku, gdje je sudjelovao u otvaranju zajednice u Böbligenu. Po povratku u Čakovec, 1987. godine, ponovno se uključio u rad BC "Betanija" i bio aktivan sve do svoje smrti 3. srpnja 1997. godine. Slijedili su propovjednici Samuel Sjan-ta 1972. - 1979., Nikola Vukov 1985. - 1993., Teofil Mršić, od jeseni 1996. do ljeta 2002. godine te naš sadašnji propovjednik Damir Pintarić. Ne smijemo zaboraviti ni našega Didu Šestaka, tj. Stjepana Šestaka, koji je kao starješina "Betanije" služio od 1967. godine pa do svoga preseljenja Gospodinu, 1994.

Djelovanje crkve

Od nekoliko djelatnosti Crkve najuporniji je pjevački zbor koji uz

kraće prekide, djeluje već 3 generacije, gotovo isto koliko i Crkva.

Povremeno se u program uključuje i tamburaška sekcija.

Najmlađi polaznici nedjeljne škole redovito sudjeluju na blagdanskim bogoštovljima. Posljednjih nekoliko godina nedjeljna škola prerasla je u vjeronauk za osnovnu i srednju školu.

Sestre su također nezaobilazni dio "Betanije", ne samo zbog pečenja kolača već i zbog sastanaka na kojima se proučava Božja Riječ.

U "Betaniji" se učio i engleski jezik. Učenici svih uzrasta koji su uspješno završili seminar, dobili su diplome.

Posebno valja istaknuti aktivno uključivanje mladih, posebice u vođenju slavljenja.

Crkva u svijetu ili svijet u crkvi

Govoreći na temu 'crkva u svijetu' pastor Nikola Vukov istaknuo je važnost primjećivanja izgubljenih ljudi u svijetu te važnost primjenjivanja biblijskih načela dopiranja do ljudi u svijetu.

Pastor Teofil Mršić je, govoreći na temu 'svijet u crkvi', na jasan i zanimljiv način odgovorio da svijet u smislu nesavršenog grešnika koji traži Boga mora imati mjesto u crkvi dok vrijednosni sustav svijeta koji se temelji na 'požudi tijela, požudi očiju i oholosti zbog imet-

ka' nema i ne smije imati mjesta u crkvi jer se taj sustav protivu Božjim vrijednostima.

Obljetnicu je zaključio pastor BC 'Betanija' Damir Pintarić istaknuvši da je važno s vremena na vrijeme pogledati unatrag te se ohrabriti i poučiti iz prošlosti, ali je jednako tako važno pogledati unaprijed.

Svaka osoba, obitelj i lokalna crkva moraju imati viziju jer 'narod bez vizije propada.'

Zorica Levačić-Vidović

Dan koji ćemo pamtiti

Prije mnogo godina, davne 1922. kršteni su u Mošćenici na rijeci Kupi prvi baptisti.

Do dana 24. listopada 2004. mnogi vjernici su krštavani u susjednoj zajednici u Sisku.

Danas, u obnovljenoj zgradi, naša crkva ima napokon svoju krstionicu.

Drago Šorl iz Slovenije krstio je svoga sina John-Marka, Stephanie-Ruth iz Požege, Natašu i Lidiju iz Koprivnice te na veliku radost mošćeničke zajednice - Kristinu, Daria i Maria.

U prvom dijelu programa slušali smo poruku brata Drage Šorla o spasenju te značenju krštenja. Nakon čina krštenja, brat Pero Cmković je u svojoj poruci

upozorio na iskušenja koja će neizbježno uslijediti. Đavao nikako nije sretan tom odlukom krštenika i nastojat će ih svim raspoloživim sredstvima zavesti, kao što je i Sina Božjega kušao u pustinji. Molitvom nad krštenicima pastori su tražili Božji blagoslov, a Večeru Gospodnju vodio je brat Franjo Špičak.

Zaista je ovo bio dan koji ćemo pamtiti, kako Mošćeničani, tako i mnogobrojni gosti. "Razglasimo glas o Isusu Kristu u svojim gradovima i selima, neka se čuje da je On Spasitelj i Gospodin" rečeno je na samom zaključku bogoštovlja. Molite za nas u Mošćenici da budemo vjerni sluga Krista Isusa dok On ne dođe po svoje.

Andrew-Peter Špičak

Bačuga — Grabovac

1. kolovoza 2004. godine u Baptističkoj crkvi u Sisku kršteno je pet novih vjernika BC Bačuga-Grabovac te jedna osoba iz sisačke crkve. Premda različite životne dobi, svi krštenici su odražavali posebnu radost i želju da služe Bogu. Posebno nas raduje što su troje mladih krštenika članovi našeg tamburaškog orkestra.

Miloš Komanović, pastor BC Sisak, obavio je krštenje, a Janko Šteković, pastor BC Bačuga-Grabovac, prenio je biblijsku poruku o krštenju Duhom, kao važnom aspektu novog života u Kristu. Poslije krštenja i molitve za krštenike, đakoni crkava podijelili su Večeru Gospodnju.

Janko Šteković

Iz Karlovca i Duge Rese

05.07. — 16.07.

U prostorijama naše crkve u Karlovcu održan je dvotjedni ljetni tečaj engleskog jezika koji smo organizirali za građane našega grada. Prof. Jelena Pavičić, članica naše zajednice, koja se i sama putem engleskog tečaja upoznala sa zajednicom, pripremila je potrebne materijale kojima se radilo u tri grupe (početna, srednja i napredna). Tečaj je uspješno pohađalo oko 35 polaznika. Na završnoj večeri naši mladi glazbenici pripremili su nekoliko pjesama na engleskom jeziku. Na taj su način približili Isusa svim polaznicima tečaja, ali i roditeljima koji su došli na dodjelu diploma svoje djece.

14.09.

I ove je godine naša zajednica u svojim prostorijama organizirala dobrovoljno davanje krvi za potrebe karlovačke bolnice. Akcija je uspjela jer je

22 davatelja sakupilo 15 doza te dragocjene tekućine.

22.09. — 23.09.

U posjetu našim crkvama bio je brat Brian Baunds sa suprugom Lindom (Sj. Karolina, USA). Uvijek iznova divimo se Božjoj ljubavi kojom nas Nebeski Otac povezuje u zajedništvu koje traje već dvanaestak godina. Brat Brian nas je upozorio na nedvosmislenu istinu po Riječi Božjoj, da naš kršćanski život nije "piknik", već "oštra borba". Dakako, onaj koji nas je pozvao u tu borbu, sam Gospod Bog i Spasitelj, On nas je i opremio svom bojnomo opremom Božjom (Ef 6,11).

26.09.

Posjet braće i sestara iz Petrinje na naše nedjeljno bogoštovlje ostalo nam je u radosnom sjećanju. Gospod je bio proslavljen putem istinskog zajedništva u kojem su svi sudionici od srca pjevali na slavu Božju, svjedočili, recitali, a propovijedana riječ korila i bodrila. Zajedništvo je bilo nastavljeno uz kavu, čaj i kolače. Rastali smo se s Petrinjcima obostrano ohrabreni sa željom da se što prije dogodi ponovni susret.

30.09. — 06.10.

I ove nas je godine posjetio naš veliki i uvijek srdačno prihvaćen pastor Noel Mac Culins i njegova

supruga Moja (Ayr Scotland). Pastor Noel, iako u mirovini i dalje je veoma aktivan u Škotskom savezu baptista. Već nekoliko godina povezani smo sa zajednicom u kojoj je brat godinama služio, a s pastorom Noelom izgradili smo prisno zajedništvo putem posebno prijateljskog i bratskog odnosa. Tijekom ovog posjeta, organizirali smo dvije večeri učenja za članove crkve te četiri evangelizacijske večeri. Zbog snage i autoriteta Božje riječi, dvije su osobe prihvatile Isusa Krista kao osobnog spasitelja. Glavna tema u svim propovijedima glasila je: "Dozvolimo Bogu da bude Bog — Svemoguć." "

09. 10.

Naši mladi glazbenici, kao grupa "THE ROCK" (Lana, Mima, Matea, Kiki, Dado i Vlado) sudjelovali su na Festivalu kršćanske glazbe u Varaždinu. Ponosimo se našim mladim glazbenicima.

Ladislav Ružička

Na putu za Damask...

Neobičan je osjećaj biti na putu za Damask. Takva rečenica čini da se adrenalin pokrene, da se srce zagrije. A sve je, za mene, počelo gotovo 2000 godina poslije znakovitog iskustva apostola Pavla, 22.9.04. s Godišnjom skupštinom Europske baptističke federacije (EBF) u Beirutu, u Libanonu.

Skupština u Beirutu

Godinu dana ranije, kada smo se opražali jedni od drugih u Waršavi, dogovorili smo se da će se sljedeća godišnja skupština održati u Beirutu kao podrška braći i sestrama baptistima na Bliskom istoku. Bogu hvala, to se i dogodilo. Oko 120 predstavnika baptističkih saveza iz Europe, država nastalih raspadom SSSR-a, predstavnika raznih misijskih organizacija i predstavnika Svjetskog saveza baptista (BWA) okupilo se od 22-26.9.04. u Beirutu, na veliku radost baptista iz Libanona. Oduševilo nas je veliko i otvoreno srce braće i sestara koji su se doista potrudili da nas ugoste i pokažu koliko im znači to što smo došli k njima. To su stalno ponavljali. Ali ne samo njima. Bilo je baptista iz Palestine, Jordana, Sirije, Egipta i Iraka. Tijekom boravka u Beirutu predstavnici EBF-a posjetili su i predsjednika države, premijera, te ugledne vođe katoličke i autohtone marunske crkve. Koliko je to za zemlju bio velik i važan događaj, svjedoče i mjere opreza. Imali smo, naime, stalnu pratnju jedne od libanonskih službi osiguranja.

Uz radni dio skupštine bilo je vremena za posjet nekim od baptističkih crkava u Beirutu. U Libanonu ima oko 2000 baptista u 22

baptističke crkve. Baptističke crkve koje smo posjetili nalaze se u dijelu Beiruta pretežito nastanjenom muslimanima. Zanimljivo je bilo sjesti u baptističku crkvu u kojoj sve piše na arapskom i gdje se pjevaju pjesme slavljenja ne samo na arapskom jeziku već i na istočnjačkom melosu. Bilo je to posebno iskustvo, uživati u proslavljanju Stvoritelja na jedan potpuno drugačiji način.

U jednoj od tih crkava je u nedjelju 26.09.04. inauguriran i novi glavni tajnik EBF-a Tony Peck iz Velike Britanije. Oprostili smo se od Tea Angelova tako da sada ured tajnika seli iz Bugarske u Prag na IBTS (Međunarodni baptistički teološki fakultet).

Teološki fakultet u Beirutu

Jedan dio sudionika Skupštine bio je smješten u prostorijama teološkog fakulteta Arab Baptist Theological Seminary. Taj je fakultet s radom počeo prije četrdesetak godina, a upravo je za vrijeme naše Skupštine, pod visokim pokroviteljstvom predsjednika države, održana svečana akademija u povodu otvorenja nove zgrade. U ovoj su fazi

otvoreni novi prostori za učenje, knjižnica, kompjutorska soba i jedan dio studentskog doma. Očekuje se još jedna faza koja bi zaokružila gradnju kompleksa.

Nakon svih tih godina fakultet je prerašao granice Libanona. Danas studenti na studij teologije dolaze iz različitih arapskih zemalja, da bi se nakon diplomiranja vratili raditi u svoje zemlje.

Bomba za baptističku knjižaru

Imali smo priliku čuti o tome što Gospodin radi na Bliskom istoku. Mnogo je malih početaka ali su zato teškoće velike. Puno je zanimljivih priča, ali jedna me se osobito dojmila. Mlada kršćanka u Amanu, u Jordanu, ostavila svoj posao kako bi se posvetila radu s kršćanskom literaturom. Zajedno s drugim suradnicima otvorila je Baptističku knjižaru. Vidjeli smo sliku: mala trgovina s velikim natpisom. Očito je natpis bio dovoljno upečatljiv jer im je Hamass poručio da su za tu knjižaru pripremili veliku bombu koju mogu očekivati... Što je bilo ili što će biti s bombom još uvijek ne znamo, ali znamo da ljudi dolaze u knjižaru

kupovati knjige, a to je i mjesto gdje mnogi upoznaju Isusa Krista kao svog osobnog Spasitelja.

Na putu za Damask...

I onda je došla nedjelja popodne kada smo krenuli putem za Damask. Nismo dođuše stigli do Damaska jer je on u Siriji, ali smo se zaustavili na oko 20 km od Sirije i sudjelovali na bogoslužju u novosagrađenoj baptističkoj crkvi. Iako smo došli dva-tri tjedna prije službenog otvorenja, to nije umanjilo našu zajedničku radost. Nakon bogoslužja smo razgovarali s "običnim" ljudima. Bilo je to iznimno iskustvo. Jedna je starija sestra s mladom djevojkom koja govori engleski došla do mene da mi kaže kako ima dva odrasla sina Mike-a i Georg-a i da se jako brine kojim putem idu. Pitala je da li bih se htio moliti za njih. Taj pogled i drhtavu ruku koja vas drži, ne možete odbiti. Prihvatio sam i obećao da ću se moliti. Moja mi sugovornica nije mogla odgovoriti, ali je sve bilo jasno, stisnula mi je čvrsto ruku i počela plakati. Stajali smo tako nekoliko trenutaka povezani Božjim Duhom i njegovom ljubavlju. (Razmišljam o tome koliko jedni druge uzimamo zdravo za gotovo, koliko malo jedni za druge molimo i kako rijetko

jedni drugima povjeravamo svoje najdublje čežnje.) Bilo je to u baptističkoj crkvi na putu za Damask...

PS

Jedna želja mi je ostala neispunjena. Za sve vrijeme posjeta nisam uspio vidjeti niti jedan libanonski cedar, osim na državnoj zastavi!

Toma Magda

Dan zahvalnosti u Andrijaševcima

Počeci Baptističke crkve u Andrijaševcima sežu unatrag 110 godina, a sve do prije deset godina nismo imali trajno riješen crkveni prostor. U početku se crkva okupljala u obiteljskoj kući Dobutovića, a poslije je izgrađen prostor u obiteljskoj kući Josipa Balubana. Nakon smrti Balubanovih, crkva se okupljala u obiteljskoj kući Dominićevih u Rokovcima, pa u BC Vinkovci i na kraju u BC Cerna. Za cijelo se vrijeme razmišljalo i radilo na izgradnji vlastite crkvene zgrade, a konkretni radovi su napokon počeli 1984. godine. Zgrada je iste godine stavljena pod krov, no zbog nedostatka novčanih sredstava tako je dočekala i početak Domovin-

skog rata. Bilo je to vrijeme kada su ljudi u strahu napuštali svoje domove, a mi smo ponovno počeli graditi. Saznali smo da su mnogi naši sumještani upravo zbog toga prestali razmišljati o odlasku.

Uz mnoge teškoće, težak rad i velika Božja čuda, crkva je dovršena 1994. g. zajedno sa svom potrebnom dokumentacijom i uporabnom dozvolom. Svečano je otvorena 03.07.1994.

Od te godine u Andrijaševcima organiziramo proslavu Dana zahvalnosti na kojoj se okupljaju vjernici iz svih baptističkih crkava u istočnoj Slavoniji. Tako smo ove godine obilježili desetogodišnjicu postojanja naše crkvene zgrade, ali i obljetnicu naših okupljanja posvećenih zahvaljivanju.

Uz sve okupljene vjernike iz Andrijaševaca, goste iz susjednih crkava i naše sumještane, posebno smo sretni što smo mogli ugostiti i naša dva bivša pastora.

Josip Horvat, koji je kao pastor u Vinkovcima (1968-1978.) bio i naš pastor, rado se odazvao pozivu te nam prenio poruku na temelju teksta iz Jakovljeve poslanice 1:16-18. Pri tome je naš pogled usmjerio prema Bogu koji daje dobre darove.

U nastavku je govorio pastor Toma Magda koji je sve donedavno bio pastor BC Osijek i svih baptističkih crkava istočne Slavonije. Propovijedajući na temelju teksta iz Evanđelja po Luki 15,11-32, otkrio nam je novo viđenje dobro poznate priče o izgubljenom sinu. Mlađeg sina je nezahvalnost odvela daleko od oca, dok je stariji smatrao da otac mora biti zahvalan njemu što je ostao kod kuće. Pozvao nas je da preispitamo našu zahvalnost prema Bogu.

Ostatak programa je bio ispunjen zajedničkim pjesmama, svjedočanstvima iz života, dobrom hranom i ugodnim razgovorima. Luke Seamon, novi pastor BC Osijek, slikovito nas je upoznao s običajima na Dan zahvalnosti u Americi.

Zahvalnost je utkana u temelje Božjeg naroda, zato smo sretni kada možemo zajedno, na jednom mjestu, kao Božji narod zahvaljivati Bogu na njegovom vodstvu i dobroti.

Vjerujemo da nas to što obilježavamo Dan zahvalnosti ne sprečava da budemo zahvalni i ostalih 364 dana u godini i nadamo se da će se ovaj dobar običaj održati u našim zajednicama.

David Dobutović

“Isus je rođen”

božićne pjesme u izvođenju
mješovitog pjevačkog zbora “Elim”

možete ih naručiti na adresi:

Kamen Horvat
Dravska 6
40 305 Nedelišće
kamen.horvat@ck.htnet.hr
tel. 040 895 203

cijena:

CD 80,00 kn
Kazeta 40,00 kn

Najava...

**Želite li da Bog obilno
blagoslovi vašu obitelj?
Čeznete li dati Bogu čast u
vašim obiteljskim odnosi-
ma?**

Bog želi da u svome braku imate isti onaj topli odnos ljubavi koji Krist ima sa svojom mladenkom — Crkvom. Bog želi da vaša djeca postanu pobožnim muškarcima i ženama koji uživaju u bliskome odnosu s Isusom Kristom. On želi da vaš dom bude utočište ispunjeno mirom, ljubavlju, nadom i pravdom. Sve je to moguće kada živimo u skladu s Božjim načelima objavljenima u njegovoj Riječi.

Želite li poboljšati odnose unutar svoje obitelji kako biste u svome domu Bogu dali središnje mjesto, planirajte biti dijelom Obiteljske konferencije koja će se održavati u proljeće 2005. godine. O svim potrebnim detaljima obavijestit ćemo vas uskoro.

Konferenciju će sponzorirati Baptistička crkva - Crkva Isusa Krista u Murskome Središću.

Svjetski megahit dostupan i na hrvatskom jeziku

Iz tiska će uskoro izići hrvatski prijevod knjige Svrhovit život (Purpose Driven Life) Ricka Warrena u izdanju STEPressa.

Knjiga je pobudila ogroman interes širokog svjetskog nakladničkog tržišta, što je nezapamćeno za kršćanski naslov. Prema najnovijim podacima, u samo dvije godine prodana je u više od 20 milijuna primjeraka i prevedena na pedesetak jezika. Hrvatsko internetsko glasilo za izdavače KIS naziva je “mega-megauspješnicom” i navodi da je to “najprodavanija knjiga svih vremena”, da se “već dvije godine nalazi na top listi najprodavanijih knjiga The New York Timesa”, te da se “u prosjeku mjesečno proda oko milijun primjeraka” tog naslova.

Zbroje li se naklade Clintonovih memoara i knjige Hillary Clinton, naklada zadnjeg nastavka o Harryju Potteru i naklada Da Vincijsva koda, sve zajedno još se uvijek ne prodaju u tako velikom broju primjeraka kao knjiga pastora Ricka Warrena.

Knjiga se može najpovoljnije nabaviti u preprodaji do 17. prosinca, po cijeni od 85,00 kn. Naručiti je možete telefonski (01 29 444 00), e-mailom (stepress@stepress.hr) ili faksom (01 29 444 01).

“Isus Krist živa voda”

Svjetski kongres baptista

27 — 31. srpnja 2005.,
Birmingham, Engleska

U svijetu ima 48 miliona baptista u 200 zemalja, a ovaj Kongres je zamišljen kao mjesto okupljanja namijenjen svim dobnim skupinama. Kongres se organizira svake pete godine u nekom drugom dijelu svijeta, a ove godine će napokon biti u Europi!

Program se sastoji od biblijskih proučavanja, radionica i seminara, inspirativnih bogoštovlja, koncerata vrsnih glazbenika, posebnog programa za djecu i mlade, predstavljanja različitih misijskih organizacija...

Ovo je jedinstvena prilika za izvanredan doživljaj

zajedništva s tisućama i tisućama vjernika iz cijelog svijeta.

Neki od govornika Billy Kim, Korea, predsjednik Svjetskog saveza baptista Rick Warren, SAD, autor svjetski poznatih kršćanskih knjiga — Svrhovita crkva i Svrhovit život

Jimmy Carter, bivši predsjednik SAD-a, dobitnik Nobelove nagrade za mir

Za više informacija javite se u Ured SBC u RH savez@baptist.hr ili na telefon 01 4813168

www.bwacongress2005.org.uk

Billy Kim

Jimmy Carter

Rick Warren

POZORNOST!

**Teen
doček
Nove
godine!**

**Fužine, 'Hope center',
29. 12. 2004. — 2. 1. 2005.**

**za mlade 13-17 godina
(ostali prema dogovoru)**

cijena: 350 kn

**prijave: mladi@baptist.hr
01 4813168**